

Typ studijního programu: Magisterský navazující
Studijní obor: Pedagogika tance
Student: Tomcová, Markéta
Název práce: Charakterní tance v osnovách pro ZUŠ - Počáteční výuka
Vedoucí písemné práce: Fričová, Marie, Mgr.,Ph.D.
Oponent písemné práce: Kazárová, Helena, prof. Ph.D.

TEXT POSUDKU

Volba tématu, zájem o zvolenou problematiku	Hodnocení: A
Přístup studenta k práci na textu	Hodnocení: A
Schopnost orientace v odborné literatuře a zdrojích	Hodnocení: C
Obsahový přínos textu	Hodnocení: B
Stylistické a jazykové dovednosti studenta	Hodnocení: B
Naplnění záměru práce	Hodnocení: A

OTÁZKY K OBHAJOBĚ

1. Opravdu si myslíte, že pro výuku charakterních tanců dětí na ZUŠ je nevhodnější začít hodinu exercise a la barre, jak píšete ve své práci?
2. Který tanec byste si vybrala jako první pro seznámení dětí s tímto oborem?

CELKOVÉ HODNOCENÍ

Markéta Tomcová se ve své diplomové práci o 187 stranách rozhodla podat nejen návrh na osnovy předmětu Charakterní tance pro ZUŠ, ale také obsáhlý výklad historiografický (38 stran) a 20 stran věnuje popisům vybraných tanců cizích národů. Tato práce v sobě tedy obsahuje formálně dvě části, přičemž by obsahově naplnila kritéria diplomové práce každá z obou polovin. Diplomantka se snaží v historiografických částech poskytnout pohled na vývoj charakterních tanců jako součásti divadelní kultury, nicméně při tom pracuje s omezeným výběrem literatury a zvolená metoda nepřináší nové poznatky. Zde platí "méně by bylo více": kdyby shrnula své studiem literatury získané poznatky do stručnějšího nástinu bez toho, aby se zastavovala u každé osobnosti, bylo by to pro práci přínosnější. Markantní je to zejména v kapitole Významní choreografové (2.2.4.2.), kde odbíhá od tématu, když přepisuje Fokinovy principy nebo se zabývá jeho choreografií Les sylphides, která s charakterními tanci nemá v reálu nic společného. Někdy se snaží sdělit mnoho faktů dohromady na úkor srozumitelnosti a logiky textu, např. v kapitole Lidový tanec v prostředí šlechty – renesance a baroko (s.4) mísí v jednom odstavci tance artificiální s lidovými, hudební prameny s poznatelnou taneční podobou zmiňovaných tanců ap. Zatímco se pokusila pojem "charakterní tanec" definovat, ostatní pojmy jako je tanec lidový, folklór a národní tance nijak nevysvětluje a v rámci textu je používá občas nahodile. Text je ovšem psán jinak stylisticky na úrovni s minimem chyb, občas se vloudil šotek (např. s.15 – Blasis rozhodně nenapsal své Základní pojednání o teorii a praxi tanečního umění v roce 1820 v Moskvě, jak uvádí. Výčet baletů, které si vybrala pro zdokumentování častosti výskytu národnostně

zabarvených tanců (kapitola 3. Charakterní tance v repertoáru baletních inscenací), patří k nejvíce zbytným částem práce. Používá totiž jen jednu knihu, ze které čerpá informace a ty nikterak nesrovnává. Kdyby naopak vyjmenovala ty řídké případy z repertoáru 19. století (jsou-li), kde se charakterní tanec nevyskytoval, bylo by to účelnější. Při snaze vyjádřit v několika větách obsah a zaměření titulů dospívá k nežádoucímu zjednodušení, ba zkreslení. Nelze např. napsat o Coppélii, že "autoři vsadili příběh baletu do folklórního prostředí Haliče", když se celý děj odehrává ve městě (s. 30). Navíc šlo v 19. století o do značné míry fantazijní prostředí, kdy se zeměpisné reálie příliš nedodržovaly. Je škoda, že v celé práci nezmiňuje také častý výskyt charakterních a etnicky ovlivněných tanců v operách a dalších žánrech hudebního divadla, např. v operetě! V další části práce se diplomantka zabývá nástiním některých tanců cizích národů, které nejvíce obohatily výrazový rejstřík charakterních tanců. Její výběr ale vůbec nereflektuje tzv. klasický španělský tanec (Escuela Bolera), který nejvíce zapříčinil popularitu španělských tanců v baletech i operách. Je také škoda, že diplomantka nevyužila možnosti se s tímto stylem a technikou seznámit na workshopech na katedře tance. K tomuto stylu existuje i literatura (Marina Grut: The Bolero School, 2002), která by jí poskytla důležité informace. Mohla také načerpat informace o charakterních tancích obecně z knihy Charaktertanz, grundlage und Methodik Jürgena Pagelse (1985), která je dokonce ke ztažení v pdf. na internetu. Tím by právě svůj pohled na obor charakterních tanců dále rozšířila, což snad v budoucnu udělá. Z celé práce znát velké zaujetí diplomantky a zároveň velká píle a nasazení při zpracování. Práce je velmi úhledná, doplněná ilustracemi jednotlivých prvků (byť čerpaných jen z jednoho zdroje) v případě návrhu osnov. Doporučila bych ovšem doplnit alespoň o nějaký notový materiál, neboť hudební doprovod je velmi důležitý. Závěrem: Markéta Tomcová prokázala v této práci velkou míru systematickosti a erudice, její práce je přes vyřčená doporučení velmi kvalitní a jako takovou ji doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení "B".

Práci k obhajobě: **doporučuji**

Navrhuji hodnocení: **B**

- A - výborný výkon převyšující daná kritéria
- B - nadprůměrný standard s minimem chyb
- C - průměrný výkon s přijatelným počtem chyb
- D - přijatelný výkon s větším počtem chyb
- E - výkon vykazuje minimální naplnění kritérií
- F - nepřijatelný výkon

Datum: 24.05.2018

Kazárová, Helena, prof. Ph.D.

Podpis